

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/67/2016
Identifikačné číslo spisu:	4410209644
Dátum vydania rozhodnutia:	14.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:4410209644.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: PSA FINANCE SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Prievozská 4/C, 821 09 Bratislava, IČO: 35 846 968, právne zastúpený KRAKOVSKÝ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 27, 811 07 Bratislava, IČO: 35 977 272, za účasti intervenienta I na strane žalobcu: Y. X., nar. XX. U. XXXX., bytom C. a intervenienta II na strane žalobcu: S. X., nar. XX. U. XXXX., bytom C., obaja zastúpení JUDr. Jánom Čarnogurským, advokátom, so sídlom Dostojevského rad 1, 811 09 Bratislava, proti žalovanému: RIVAL CAR spol. s.r.o., so sídlom Komárňanská cesta 88, 940 01 Nové Zámky, IČO: 31 447 279, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s.r.o., so sídlom Ernestova bašta 2, 940 01 Nové Zámky, IČO: 36 857 751, o zaplatenie 16 883,09 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 15Cb/231/2010, na dovolanie intervenienta I a II na strane žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 26. apríla 2016, č. k. 15Cob/150/2015-441, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie intervenienta I a II o d m i e t a .
- II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Zámky rozsudkom z 28. mája 2012, č. k. 15Cb/231/2010-132 žalobu zamietol s odôvodnením, že leasingový nájomca (vedľajší účastník na strane žalobcu) svojím konaním, keďže nemal záujem o opravu vozidla, žalovanému znemožnil odstránenie zistených väd, ktoré nebolo možné bez súčinnosti leasingového nájomcu zo strany žalovaného zrealizovať.

2. Na základe odvolania žalobcu, ale aj vedľajšieho účastníka na strane žalobcu, Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, uznesením z 31. mája 2013, č. k. 15Cob/225/2012-173 rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolací súd konštatoval, že žalobca svoj nárok uplatnený žalobou opieral okrem iného aj o znalecký posudok vypracovaný znalcom Ing. Hóborom, ktorý súčasne priložil ako dôkaz k podanej žalobe. Prvostupňový súd sa však s týmto žalobcom predloženým dôkazom nevysporiadal, resp. ho nevykonal v súlade s príslušnými ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Odvolací súd preto už len z týchto procesných pochybení súdu prvého stupňa napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolací súd v predmetnom rozhodnutí

zároveň uviedol, že v prípade existujúcich podstatných rozporov medzi znaleckými posudkami, dáva súdu prvého stupňa na zváženie doplniť dokazovanie iným znaleckým posudkom.

3. Následne Okresný súd Nové Zámky rozsudkom zo 17. júla 2015, č. k. 15Cb/231/2010-385 žalobu zamietol. Zároveň rozhodol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

4. Po vykonanom dokazovaní súd vyvodil právny záver, že v prejednávanej veci žalobca (ako kupujúci) a žalovaný (ako predávajúci) uzavreli kúpnu zmluvu podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka. V konaní nebolo sporné, že si obidve zmluvné strany svoj záväzok z tejto zmluvy splnili. Následne žalobca (ako leasingový prenájomca) uzavrel s vedľajším účastníkom v 1. rade na strane žalobcu (ako leasingovým nájomcom) leasingovú zmluvu č. LZF/08/92625, ako zmluvu nepomenovanú, a to podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, pričom predmet svojich záväzkov určili dostatočne. Skutočnosť, že došlo k uzavretiu uvedenej leasingovej zmluvy v konaní sporná nebola. Uzavretie leasingovej zmluvy vedľajší účastník v 1. rade na strane žalobcu nespochybňoval. V konaní rovnako nebolo sporné, že predmet leasingu bol leasingovému nájomcovi odovzdaný žalovaným 17. decembra 2008 a nie 31. októbra 2008 ako je uvedené v písomnom protokole o prevzatí predmetu financovania k zmluve LZF/08/92625. V prejednávanej veci si žalobca uplatnil nárok z väd tovaru.

5. Okresný súd v odôvodnení poukázal na závery znaleckého posudku č. 21/09 vypracovaného znalcom Ing. Hóborom, znaleckého posudku č. 186/2000 vypracovaného ÚSI Žilina. Za účelom odstránenia podstatných rozporov medzi uvedenými znaleckými posudkami súd doplnil dokazovanie a nariadil vo veci ďalšie znalecké dokazovanie, ktoré bolo realizované znaleckou organizáciou SLOVDEKRA s.r.o., so sídlom Polianky 19, 841 01 Bratislava. Na základe zistení súd dospel k záveru, že predávajúci (žalovaný) dodal tovar s vadami. Vychádzajúc zo záverov ÚSI Žilina a SLOVDEKRA s.r.o. súd považoval za zistené, že vady dodaného tovaru - motorového vozidla sú odstrániteľné. Predmetnú skutočnosť súd riešil ako predbežnú otázku, ktorá je podstatná pre vrátenie kúpnej ceny.

6. V konaní bolo zistené, že žalobca listom z 10. februára 2010 vyzval žalovaného v súlade s § 436 ods. 1 Obchodného zákonníka na odstránenie väd na motorovom vozidle, a to v lehote do 31. marca 2010. Uvedené preukazoval doručenkou z 12. februára 2010 (č. l. 17). Z poštovej knihy žalovaného súd nezistil, že by mu 12. februára 2010 bola doručená zásielka od žalobcu. V súvislosti s prepisovanými údajmi na doručke z č. l. 17 žalovaný navrhol vykonať znalecké dokazovanie z odboru znaleckej diagnostiky. Pre posúdenie celej veci žalovaným navrhované dokazovanie súd nepovažoval za účelne (vzhľadom na ostatné okolnosti v prejednávanej veci) a za potrebné na to, aby mohol vo veci rozhodnúť, a preto tento návrh žalovaného na doplnenie dokazovania nenariadil vykonať.

7. Súd ďalej zistil, že žalobca listom z 13. apríla 2010 odstúpil od kúpnej zmluvy. Z obsahu listu je zrejmé, že k odstúpeniu od zmluvy žalobca pristúpil po tom, čo zo strany žalovaného došlo k porušeniu zmluvných povinností - k neodstráneniu väd dodaného tovaru.

8. Vykonaným dokazovaním, a to najmä zo znaleckého posudku ÚSI Žilina č. 186/2011 zo 16. júna 2010, znaleckého posudku SLOVDEKRA s.r.o., č. 202/2014 z 31. decembra 2014, ale najmä z výpovede S. X., vedľajšieho účastníka v 2. rade na strane žalobcu, súd dospel k záveru, že zo strany žalovaného nedošlo k porušeniu kúpnej zmluvy podstatným, ani nepodstatným spôsobom, v dôsledku ktorých skutočností by žalobca bol oprávnený odstúpiť od zmluvy.

9. Zo záverov uvedených znaleckých posudkov bolo zistené, že žalovaným dodaný tovar - motorové vozidlo malo vady. Z výsledkov znaleckého dokazovania súd zistil, že zistené závady boli odstrániteľné a podliehajú opravám v rámci záručnej doby. Ak by boli odstránené, vozidlo by sa uviedlo do pôvodného stavu a bolo by schopné prevádzky.

10. V konaní súd považoval za preukázané, že žalovaný opakovane vyzýval leasingového nájomcu na poskytnutie súčinnosti za účelom vykonania opráv na vozidle, pričom táto skutočnosť v konaní sporná

nebola.

11. Z výpovede vedľajšieho účastníka v 2. rade na strane žalobcu, na pojednávaní 23. apríla 2012, manžela leasingovej nájomníčky, ktorá je zároveň v tomto konaní vedľajšou účastníčkou v 1. rade na strane žalobcu, súd považoval za nesporne preukázané a zistené, že leasingová nájomníčka nemala záujem o opravu vozidla, chcela od zmluvy odstúpiť, a preto žalovanému vozidlo za účelom jeho opravy neposkytla.

12. Z uvedeného súd považoval za nesporne preukázané, že takýmto konaním leasingového nájomcu bolo žalovanému znemožnené odstránenie zistených väd. Bez súčinnosti leasingového nájomcu nebolo možné uvedené potrebné opravy realizovať.

13. V tejto súvislosti, podľa názoru prvostupňového súdu, neobstoí obrana leasingového nájomcu (vedľajšieho účastníka v 1. rade na strane žalobcu) spočívajúca v tom, že žalovanému neposkytol súčinnosť, pretože v čase keď bol vyzývaný na súčinnosť už mal k dispozícii znalecký posudok vypracovaný znalcom Ing. Hóborom. Vychádzajúc z uvedeného vyjadrenia vedľajšieho účastníka v 2. rade na strane žalobcu jednoznačne vyplýva, že po dátume 1. jún 2009, teda po tom čo bol Ing. Vojtechom Hóborom vypracovaný znalecký posudok č. 21/2009, leasingový nájomca už nemal záujem o opravu vozidla, len chcel odstúpiť od zmluvy. Z uvedeného je zrejmé, že snahy žalovaného o vykonanie akejkoľvek opravy vozidla tak boli po dátume 1. jún 2009 bezpredmetné (vzhľadom na postoj leasingového nájomcu a jeho rozhodnutie vozidlo nevydať na opravu). Súd v tejto súvislosti poukázal na závery ďalších dvoch znaleckých posudkov, ktoré sa v podstatných zisteniach nestotožňujú so závermi zistenými znalcom Ing. Hóborom.

14. Súd poukázal tiež na výpovede T. F., Ing. Q. M., Ing. P. T. a na výpoveď Ing. S., ktorý bol vypočutý v trestnom konaní. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd nepovažoval za zistené, ani za preukázané, že by zo strany žalovaného došlo k podstatnému, resp. nepodstatnému porušeniu kúpnej zmluvy, v dôsledku ktorej skutočnosti by žalobcovi vzniklo právo od uvedenej zmluvy odstúpiť, či už v súlade s § 436 ods. 1 písm. c/ Obchodného zákonníka, alebo v súlade s § 436 ods. 1 písm. d/ Obchodného zákonníka a v dôsledku čoho by následne vznikla žalovanému povinnosť vrátiť žalobcovi kúpnu cenu. Z uvedených dôvodov súd nárok žalobcu ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

15. Na odvolanie žalobcu, ako aj na odvolanie vedľajších účastníkov v 1. rade a 2. rade na strane žalobcu Krajský súd v Nitre rozsudkom z 26. apríla 2016, č. k. 15Cob/150/2015-441 rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo 17. júla 2015, č. k. 15Cb/231/2010-385 potvrdil. Zároveň rozhodol, že o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

16. Odvolací súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že prvostupňový súd vykonal potrebné dokazovanie, riadne zistil stav veci, ktorú následne i správne právne posúdil.

17. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd k podaným odvolaniam uviedol, že podľa leasingovej zmluvy č. LZF/08/92625 z 31. októbra 2008, uzavretej medzi žalobcom a vedľajšou účastníčkou v 1. rade na strane žalobcu, ako leasingovým nájomcom, bola zo strany žalobcu udelená nájomcovi plná moc okrem iného i na zastupovanie žalobcu pri uplatňovaní nárokov zo závad predmetu leasingu, vrátane zastupovania pred súdmi a rozhodovacími orgánmi (okrem odstúpenia od kúpnej zmluvy). Leasingová nájomníčka teda bola oprávnená komunikovať, reklamovať a uplatňovať práva zo zodpovednosti za vady a pod. vo vzťahu k zodpovedným subjektom. Nie je teda pravdivé tvrdenie žalobcu v podanom odvolaní (cit. žalobca ako zmluvná strana kúpnej zmluvy mala jediná právo uplatniť nároky z väd dodaného mot. vozidla, nemôže byť žalobcovi ako jedinému oprávnenému subjektu uplatniť nároky z väd tovaru na ťarchu a pod.). Leasingová nájomníčka - vedľ. účastníčka v 1. rade na strane žalobcu bola teda oprávnená reklamovať vady vozidla (aj ich reklamovala), avšak neskôr sa začala správať pasívne, na viaceré výzvy na pristavenie vozidla do servisu za účelom odstránenie väd nereagovala a vozidlo nepristavila, hoci napr. podľa zápisnice o pojednávaní z 24. novembra 2010 k takejto dohode medzi právnymi zástupcami účastníkov došlo. Potvrdením tohto konštatovania je i list

právneho zástupcu žalovaného z 1. decembra 2010 (žiadosť o súčinnosť) adresovaný právnenému zástupcovi žalobcu. Z listu vyplýva, že v zmysle dohody žalovaný 30. novembra 2010 až v troch prípadoch prišiel prevziať vozidlo do bydliska leasingovej nájomníčky, ktorá ho mala v dispozícii, avšak vozidlo nebolo žalovanému odovzdané. Preto pre vozidlo sa opätovne dostaví odťahová služba, a to 8. decembra 2010 v čase o 8.00 až 8.30 hod. Vedľajšia účastníčka v 1. rade na strane žalobcu (leasingová nájomníčka) však nemala záujem na odstránení väd vozidla. Chcela a prejavila vôľu od kúpnej zmluvy odstúpiť (i keď podľa LZ na tento právny úkon splnomocnená nebola) a vrátiť peniaze. Dôkazom toho je i jej list z 2. júla 2009 označený ako „Odstúpenie od zmluvy - oznámenie“. Toto preukazuje i výpoveď v tom čase svedka S. - jej manžela na pojednávaní 23. apríla 2012, na ktorom uviedol, že „...nemali sme záujem o opravu, chceli sme, aby nám boli naspäť vrátené peniaze, chceli sme od zmluvy odstúpiť, nemali sme záujem o opravené vozidlo, resp. o opravu vozidla“. Zavádzajúce je preto tvrdenie vedľajších účastníkov v odvolaní z 2. augusta 2015 proti napadnutému rozsudku, že súd rozhodol o zamietnutí žaloby len na základe tejto výpovede, pričom pravdivosť jeho výpovede nebola overená výpoveďou samotnej leasingovej nájomníčky. K tomuto odvolací súd uviedol, že na tomto pojednávaní bola osobne prítomná i vedľajšia účastníčka v 1. rade na strane žalobcu (leasingová nájomníčka) spolu so svojim právnym zástupcom, pričom obaja nemali žiadne otázky na svedka.

18. S poukazom na uvedené zistenia sa odvolací súd stotožnil s konštatovaním súdu prvého stupňa o nepreukázaní zo strany žalovaného takeého podstatného, resp. nepodstatného porušenia kúpnej zmluvy, v dôsledku ktorej by žalobcovi vzniklo právo od tejto zmluvy odstúpiť.

19. Proti rozsudku odvolacieho súdu podali prostredníctvom právneho zástupcu dovolanie intervenient I a II na strane žalobcu. Dovolanie bolo podané na poštovú prepravu 6. septembra 2016 a Okresnému súdu Nové Zámky bolo doručené 9. septembra 2016. V dovolaní uviedli, že predmetný rozsudok bol záväzný aj pre nich, v dôsledku čoho spolu so žalobcom vytvárali nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a § 84 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „C. s. p.“). V dôsledku toho majú oprávnenie podať dovolanie podľa § 425 C. s. p..

20. Intervenienti I a II podali dovolanie podľa § 420 písm. f/ C. s. p., pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nesprávny procesný postup podľa nich spočíval v tom, že kľúčovou okolnosťou pre rozhodnutie vo veci bolo zistenie, či vozidlo malo vady, ktoré predstavovali podstatné porušenie zmluvy o jeho kúpe (436 ods. 1 Obchodného zákonníka), no súd prvej inštancie nepostupoval podľa ust. § 118 ods. 2 O. s. p. a podľa § 120 ods. 1 posledná veta O. s. p.. Súd prvej inštancie taktiež porušil ust. § 157 ods. 2 O. s. p. nedostatočným odôvodnením písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nespĺnil ust. § 213 ods. 5 prvá veta O. s. p., nariadením konfrontácie medzi Ing. Hóborom a autormi znaleckého posudku SLOVDEKRA s.r.o., hoci doplnenie dokazovania takouto konfrontáciou bolo pre zistenie skutočného stavu nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. V dovolaní intervenienti I a II popísali skutkové dôvody dovolania a mali za to, že dôvody na odstúpenie od zmluvy podľa § 436 ods. 1 písm. d/ Obchodného zákonníka boli dané a preukázané, a to na základe dvoch zákonných dôvodov - zmluva bola porušená podstatným spôsobom pre závažnosť vady a na základe neodstránenia vady tovaru v lehote podľa ods. 3 alebo 4 § 437 ods. 5 Obchodného zákonníka. Poukázali na to, že prvý prejav o odstúpení od zmluvy bol predávajúcemu doručený listom ich vtedajšieho právneho zástupcu 2. júla 2009. Žalobca v základnom konaní odstúpil od kúpnej zmluvy listom z 13. apríla 2010. Z obsahu listu je zrejmé, že k odstúpeniu od zmluvy žalobca pristúpil potom, čo zo strany žalovaného došlo k porušeniu zmluvných povinností - k neodstráneniu väd dodaného tovaru, čiže list obsahoval aj zmienku o lehote na odstránenie väd podľa § 437 ods. 3 Obchodného zákonníka. Skutočnosť, že intervenienta I už neskôr nemala záujem o opravu vozidla a že neposkytli vozidlo žalovanému na opravu nemajú vo veci právny význam, pretože podmienky pre odstúpenie od zmluvy už boli naplnené. V tej dobe už uplatnili (aj žalobca) nárok na odstúpenie od zmluvy a nárok nemohli meniť (§ 436 ods. 2 Obchodného zákonníka). Záverom intervenienti I a II navrhli, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo 17. júla 2015, sp. zn. 15Cb/231/2010 a rozsudok Krajského súdu v Nitre z 24. júna 2016 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Nové Zámky na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. K dovolaniu intervenientov I a II sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril žalovaný. Vo vyjadrení uviedol, že intervenienti neboli na podanie dovolania oprávnení, pretože so stranou, na ktorej vystupovali netvorili nerozlučné procesné spoločenstvo podľa § 77 C. s. p., ale tvorili samostatné procesné spoločenstvo. Podľa žalovaného nie je daná prípustnosť podľa § 420 písm. f/ C. s. p., pretože zo strany súdu prvej inštancie, ani odvolacieho súdu nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu. Odvolací súd z obsahu spisu a vykonaného dokazovania dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal potrebné dokazovania a riadne zistil stav veci. Stranám bola zo strany súdu poskytnutá dostatočná možnosť na uplatnenie ich procesných práv a nič im nebránilo v tom, aby počas konania navrhli vykonať konfrontáciu medzi znalcami a Ing. Hóborom. Na pojednávaní konanom 1. júla 2015 boli účastníci poučení podľa § 120 ods. 4 O. s. p. a napriek tomu nežiadali doplniť dokazovanie vykonaním konfrontácie. V súvislosti so skutkovými okolnosťami žalovaný poukázal na vyjadrenia k odvolaniu strán z 25. augusta 2015. Poukázal len, že vozidlo videl naposledy v roku 2009, odvtedy mu pristavené nebolo, intervenienti vôbec nemali záujem na odstránení väd vozidla, ale chceli od zmluvy len odstúpiť a vozidlo odmietli pristaviť. Dôkazom je prehlásenie intervenienta II na pojednávaní konanom 23. apríla 2012. Záverom žalovaný navrhol dovolanie intervenientov I a II proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 26. apríla 2016, č. k. 15Cob/150/2015 odmietnuť s poukazom na ust. § 447 písm. f/ C. s. p. a dovolateľov zaviazat' na náhradu trov dovolacieho konania.

22. K dovolaniu intervenientov I a II sa podaním zo 4. októbra 2016, doručenom Okresnému súdu Nové Zámky 7. októbra 2016, vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že súhlasí s dovolaním intervenientov I a II a taktiež so skutkovými a právnymi argumentmi, ktoré sú predmetom dovolania a zároveň navrhol, aby dovolací súd dovolaniu v celom rozsahu vyhovel a vrátil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), keďže dovolanie intervenientov bolo podané po 1. júli 2016, teda za účinnosti zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) v súlade s ust. § 470 ods. 1 a 2 C. s. p. najskôr preskúmal, či dovolanie je prípustné. Dovolatelia sú zastúpení advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), dovolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) a má náležitosti podľa ust. § 428 C. s. p..

24. Dovolací súd preto následne skúmal, či dovolanie podal subjekt oprávnený podať dovolanie.

Podľa ust. § 424 C. s. p. dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa ust. § 425 C. s. p. dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 C. s. p..

Podľa ust. § 77 ods. 1 nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva a povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný, procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných.

25. Dovolanie podal intervenient I a II, strana sporu - žalobca sa vo svojom vyjadrení k dovolaniu dňa 4. októbra 2016 k dovolaniu pripojil, čo bolo po uplynutí zákonom stanovenej lehote.

26. Dovolací súd pri skúmaní práva podať dovolanie intervenientmi musel prihliadať k ustanoveniu § 84 C. s. p., podľa ktorého, ak z osobitného predpisu vyplýva, že rozsudok je pre intervenienta záväzný, tvoria intervenient spolu so stranou, na ktorej vystupuje nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 C. s. p..

27. Predmetom dovolania intervenientov je rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 15Cb/231/2010-385 zo dňa 17. júla 2015 potvrdený. Teda odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým žalobu žalobcu zamietol.

28. Rozsudok odvolacieho súdu vo vzťahu k intervenientom je záväzný, tak ako každé právoplatné rozhodnutie súdu, ale na čo poukazuje dovolací súd, z tohto rozsudku nevyplyvajú pre intervenienta

žiadne práva a ani povinnosti. Žalobca si žalobou uplatnil svoj nárok na vrátenie kúpnej ceny za kúpený automobil od predajcu - žalovaného. Teda žalobca odvodzoval svoje právo z kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi ním ako kupujúcim a žalovaným ako predávajúcim. Vzťah medzi intervenientom bol medzi žalobcom a intervenientom založený leasingovou zmluvou, ktorej účastníkom nebol žalovaný.

29. Dovolací súd preto dospel k názoru, že dovolanie podal subjekt, ktorý nie je oprávnený podať dovolanie, keďže tento netvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 C. s. p. so stranou, na ktorej vystupoval, t. j. so žalobcom.

30. To, že sa strana sporu - žalobca vo svojom písomnom vyjadrení (zo 4. októbra 2016, doručenom Okresnému súdu Nové Zámky 7. októbra 2016), k dovolaniu intervenientov vyjadril, že súhlasí s ich dovolaním, nie je možné považovať za dovolanie už len z jedného hľadiska, že by išlo o dovolanie podané po zákonom stanovenej lehote (rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 20. júla 2016, dvojmesačná lehota na podanie dovolania uplynula 20. septembra 2016). Preto dovolací súd k tomuto úkonu žalobcu neprihliadol.

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatujúc, že dovolanie nepodal subjekt oprávnený podať dovolanie, keďže so žalobcom netvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 C. s. p., a preto dovolanie odmietol, lebo bolo podané neoprávnenou osobou podľa § 447 písm. b/ C. s. p..

32. Dovolací súd o nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 C. s. p..

33. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.